

Zbirka DROBEN LIST



Bojan Glavač

**PESMI IZ
KLOBUKA**

Zbirka DROBEN LIST

Bojan Glavač

**PESMI IZ
KLOBUKA**

z video posnetki na
priloženem DVD-ju

Velenje, december 2009

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica,
Ljubljana

821.163.6-1

GLAVAČ, Bojan

Pesmi iz klobuka / Bojan Glavač. -
Boy. - Velenje: Knjižnica, 2009. -
(Zbirka Droben list)

ISBN 978-961-92287-4-6

248399104

PESMI IZ KLOBUKA



Ortnica šaleška

*Ta roža nebeška
je roža šaleška.
Ljubezen oznanja,
lepoto poklanja.*

*Opojno dišavo
pošilja v daljavo.
In kogar poišče,
ga sreča obišče.*

*Obglavim lepoto
in tvegam pomoto.
Podoba brez cveta
je v žalost odeta.*

*Čarobnik obračam
in žlahtni cvet vračam.
Skrivnostno le čaram,
prijazno vas varam.*

*Mi ogenj pomaga,
prevaram še vruga.
Spet roža nebeška
je roža šaleška.*

Kos papirja

*Navaden kos papirja
nikogar ne vznemirja.*

*Škrnicelj oblikujem,
čarobni prah nasujem.*

*Glej rutico rdečo,
ki nam prinaša srečo.*

*Ves dan, vso noč, do zore
gosti jo naj, kdor more.*

*In o sladkosti sanja
in misli zle preganja.*

*Naj še drugam odide
in v vsako hišo pride,*

*prežene zlo in zmoto,
deli samo dobroto.*

*Prav nič ne traja večno.
Adijo, rutka, srečno!*

Pest je prazna

*Pest je prazna, v njej nič ni,
čarovnija se zgodi.*

*Rutka rdeča ven prihaja
in nikogar ne zavaja.*

*Glejte, ni fatamorgana,
je resnična, ni zlagana.*

*Rutka vam nasmeh prinaša,
ljubeznivo se obnaša.*

*Ko se dan vsak dan zvečeri,
naj konča se v dobri veri.*

*V pest nazaj, zdaj hitro noter,
pravi čarodejski Potter.*

*Naj rdečka skrivno zgine,
tudi naj ne bo sedmine.*

*Pest je prazna, v njej nič ni,
čarovnija se zgodi.*

Rdeča rutka

*Ničesar spredaj ne prikrivam
in tudi zadaj nič ne skrivam.*

*Prtič položim na levico
in luknjo naredim z desnico.*

*Čarobni prašek v njo natrosim,
zdaj pa oči odprite, prosim.*

*Rdeča rutka se prikaže,
prešerna in brez embalaže.*

*Svobodo bežen čas uživa,
drugače se v temini skriva.*

*Prijatelje vas vse pozdravi,
nazaj se v luknjico odpravi.*

*Zdaj pa naprej gre bolj počasi,
ker vmes so nujno še oglasi.*

*In že levica skrivno čara,
pazite, da vas ne prevara!*

*Pozornost vas je zapustila,
se čarovnija je zgodila.*

*Ničesar spredaj ne prikivam
in tudi zadaj nič ne skrivam.*

*Prihodnjič, veste, bolje glejte,
kako zgodi se, ne povejte.*

*Podatkov niti CIA nima,
čeprav strašansko jo zanima.*

Trojčki

*Na svetu tem so čudni časi
po mestih naših in na vasi.*

*Vrv tale trojčke bo rodila,
zelo mudi se, ker je sila.*

*Že prvi vozec luč zagleda,
imamo mamico, seveda.*

*Zdaj mati drugega rojeva
in sreča naokrog odmeva.*

*Še tretji vozec je na poti,
nič ne zgodi se po pomoti.*

*Pri nas ta čas je vse mogoče,
ne ve se vselej, kdo je oče.*

*Pri nas cedi se med in mleko,
otrok prav vsak ima obleko.*

*Odrasli trojčki so, s trebuhom
odhajajo v svet za kruhom.*

Rdeča žogica

*Rdeča žogica se skrije,
za čuda nič več v pesti ni je.*

*Tu izpod pazduhe prihaja,
očem porednica nagaja.*

*Na desno, levo brez masaže
starejša sestra se prikaže.*

*Sorodnica se v žep odpravi,
prijazno znance vse pozdravi.*

*Ponovno v pest potuje mala,
naenkrat skupaj sta, ni šala.*

*Spet v žepu temnem nekaj išče,
čarobnika gredoč obišče.*

*Na desno, levo pisan svet je,
zgodí se novo razodetje.*

*Iz gozda jo goban primaha,
nenadoma in brez predaha.*

*Da v dvoje, troje se dobijo
in čarovnijo naredijo.*

*Če kdo odkril je skrivne nitke,
domov odnese naj čestitke.*

*Trojica zdaj nastop končuje
in za aplavz se zahvaljuje.*

Bela vrv

*Poglejte, vrv vam kažem belo,
ne pretanko ne predebelo.*

*Za čaranje dolžine prave,
brez repa je in nima glave.*

*Navijem jo okoli leve,
navoj sem vadil ure, dneve.*

*Čarobni prašek zdaj doda se,
belina večkrat zavozla se.*

*Odvijam vozle, dolgo traja,
prešmentan vozle vsak nagaja.*

*Pozornost se drugam obrne
in en sam vozle se povrne.*

*Ja, kje pa si ti, vozle beli,
so te morda cigani vzeli?*

*Ne, ne, najmlajši je med brati
in rad okoli kolovrati.*

*Belino še enkrat navijem,
vse štiri vozle spet odkrijem.*

*Poslednjič vrv gre na levico,
sta složno čarali z desnico.*

*K prijateljem se vije cesta,
odšli so vozli v druga mesta.*

Sveča

*Spredaj nič in zadaj nič,
ničesar ne skriva moj prtič.*

*Čarovnija zdaj zgodi se,
bela sveča naredi se.*

*Vsem prinaša dobre želje,
srečo, zdravje in veselje.*

*Boža ves čas nas svetloba,
vse od rojstva tja do groba.*

*Čudovito je živeti
in prijatelje imeti.*

*Še drugod po svetu sveča
naj s prijatelji se sreča.*

*Čarovnija spet deluje,
v kraje druge luč potuje.*

*Spredaj nič in zadaj nič,
ničesar ne skriva moj prtič.*

Golfist

*Kdor hoče danes kaj veljati,
z elito mora golf igrati.*

*Po zraku žogice letijo,
pogosto reve se zgubijo.*

*Zagate ni, golfist dvonogi
ima jih dosti na zalogi.*

*Ko mu ne gre, požira slino,
požreti hoče še belino.*

*Namera ta ni ravno prava,
trpela strašno bi prebava.*

*Zato, čeprav je časa malo,
spreminja barve kot za šalo.*

*Mar muči kurja ga slepota,
in je zašel na kriva pota?*

*Ne, ne, golfist si prizadeva,
na delu desna je in leva.*

*Se loti nove čarovnije:
glej, ni je, ni, le kam se skrije?*

*Tu zgoraj se obelodani,
prihod skrivnostni svoj oznani.*

*Še enkrat glejte čarovnijo,
potem na svidenje, adijo.*

*Junak naš znova vneto čara,
mu mati rodna je prevara.*

*Zdaj barva žogice je taka,
nenadoma ni več enaka.*

*Zelo se vleče procedura
in hitro tikataka ura.*

*Za čuda teče vse brez maže
in kaže, da nihče ne laže.*

*In končno v luknjico jo spravi,
pa kaj zato, če ni v ta pravi.*

*Čas je pobegnil: joj, kosilo,
že zdavnaj se je ohladilo!*

*Golfist domov brž odkoraka,
tam žena z valjarjem ga čaka.*

ODČARANE
PESMI



Tax

*Pogledal sem se v ogledalo,
oceno mi je tako dalo:
lasišča je presneto malo,
le tu in tam je kaj ostalo.*

*Moj nos nekoč je bil odlika,
zdaj od sredine se odmika,
prav nič privlačna ni oblika,
estetska škoda je velika.*

*Oči se nič več ne iskrijo,
obrvi vsak dan bolj sivijo,
ušesa nekam vstran štrlijo –
ukradel čas je harmonijo.*

Dvoje

*Moj čas je čas povsod, kjerkoli.
Prihaja, gre in pride spet.
Če časa ni vsenaokoli,
zelo narobe je ta svet.*

*Moj čas je čas, ko sonce vzide
in žarke pošlje med ljudi,
ko s soncem Zemljo vso obide
in se na poti ne zgubi.*

*Prijatelj čas, srce mi poje,
neskončno se te veselim.
Bodiva tesno skupaj, v dvoje,
dokler tako je, še živim.*

Osemdeset

*Ko jih imaš samo deset,
si fantič majhen golobradi.
Je osemkrat toliko let,
možak življenja se navadi.*

*Medtem zgodi se marsikaj,
svet kar naprej vrti se,
nobene ni poti nazaj,
kar je usojeno, zgodi se.*

Novi svet

*Zasvojil me je internet,
objadram zlahka širni svet,
doma med stenami ujet.*

*Nekoč sem hodil na sprehode,
gospe pozdravljal in gospode.
Zdaj z miško hladno se sprehajam,
resnic se in laži navajam.*

*A se sprašujem spet in spet,
ko me preganja internet,
kje je moj dobri stari svet.*

Dobra vest

*Novic vsak dan je na pretek
po dolgem in počez po svetu.
Neskončen njihov je obseg
na vsemogočnem internetu.*

*Imam novico čisto svežo.
Čprav posebne teže nima,
naj seže v internetno mrežo
in vsem prijateljem pokima.*

*Ta vest, vesel povem, glasi se:
po vročem peklu še ne blodim,
moj svet še kar naprej vrti se
in jaz po njem še vedno hodim.*

Prevara

*Adijo, leto staro.
Prihaja še starejše
in skriva zlo prevaro,
ko šteje dni novejše.*

*Adijo, leto staro.
Bi moral reči mlajše.
Spregledal sem prevaro
in čase vedno krajše.*

*Adijo, leto staro.
Za tabo sled se briše.
Ne vem, kam bi s prevaro,
vem, slabše se mi piše.*

Stop

*Nalaga čas nam leta,
mladost na stran pometa.
Vse več ko jih naloži,
po njej se bolj nam toži.*

*Ko zmanjka mu prostora,
so daleč leta nora.
Naenkrat ni več pravi,
utrujen se ustavi.*

Tutro

*Uršlja prebudi se,
Kozjak že smeji se
in zarana lovec
šel je na Smrekovec.*

*Graška se ozira,
Jakec nima mira,
spodaj je živl'eje,
zbuja se Vele'eje.*

Paka

*Paka ni vsaka
voda, ki teče.
Paki se Paka
tukaj le reče.*

*Plaha je Paka,
kadar je suša,
ni ga oblaka,
žejo okuša.*

*Kadar pa Paka
se ga napije,
v strugi počaka,
se ne razlije.*

*Paka je naša,
teče po svoje,
vodo prinaša,
naše zlato je.*

Tu smo

*Naravi se ni nič mudilo.
Počasi morje je veliko –
Panonsko – vztrajno se sušilo
in kopnu risalo obliko.*

*Življenje bujno rast oznani,
v močvirju umirajo drevesa.
Mogoče še bilo pekla ni,
bog ve, če so bila nebesa.*

*In dandanašnji doli
rudarji so na delu.
Povsod so stroji naokoli
in luč gori pri našem jelu.*

Mastodont

*Kosti so času kljubovale,
se med plasti prastare skrile.
Globoko v zemlji so zaspale
in se na planem prebudile.*

*In zdaj v muzejski sobi
žival je oživela davna.
V nekdanji kaže se podobi
mogočna, skrivna in postavna.*

*Ko prišlek se v muzej nameri,
zastane mu korak zvedavi.
Tu ga prijazno, v dobri veri,
velenjski mastodont pozdravi.*

Zelenka

*Ko se po gobe v gozd odpraviš,
če čas je za nabirko pravi,
vznemirjen svoj korak ustaviš,
razkošje gobje se predstavi.*

*Lisičke, tačke in gobani,
družabniki prastari naši,
od nekdanj so prav dobro znani
med reveži in bogataši.*

*Se čuvaj mušnice zelene,
na preži ves čas je zelenka.
Bolj zlobne gobe ni nobene,
na smrtne strune skrivno brenka.*

Med nudisti

*Sva križemkražem med nudisti,
med vernimi in antikristi.
Razkriti čari so narave,
obleka vsaka brez veljave.
Svobodno dihajo organi,
kot da so grehi vsi pregnani.*

Razkoraki

*Tukaj na morje
gleda obzorje.
Tukaj so goli
vsi naokoli.*

*Tukaj sosedi
gre vse po sredi.
Tod razkorake
vidiš enake.*

Koraki

*Skrivnostna soseda,
ko išče korake,
drugačne in take,
vprašljivo me gleda,
z nasmeškom pozdravi,
naprej se odpravi.*

*Zakaj pri sosedi
so takšni pogledi,
kaj ženski po glavi
se mota in pravi,
ko dela korake
drugačne in take?*

*Potrpimo malo,
se bo razvozlalo.*

Gvant

*Prišla je matura
in tekla je ura.
Sem bil maturant,
zdaj nosim star gvant.*

Popotnica

*So žlahtnili nam možgane,
znanje vtepali v glavo.
Če besede so zlagane,
vse, kar sije, ni zlato.*

*Zdaj izkušenj smo bogati,
izobraženi ljudje.
Šola je, kot dobra mati,
dala tudi nam srce.*

Sprememba

*Bil sem tovariš,
zdaj sem gospod,
časa ne ustaviš,
gre svojo pot.*

Burkež

*Sivi so lasje od zoba,
burkež na ves glas razglaša.
Doktor pravi, nor je poba,
pridejo od zoba časa.*

Kletvica

Čas drvi, za smer ne vpraša,
kroži vztrajno naokoli.
Nam dobroto, zlo prinaša,
bolj preklinja, kakor moli.

Sporočilo

Okljuke tukaj Sotla riše.
Je nad brežino zdravilišče
in v njem atome sveže išče
domači gost iz tuje hiše.

Iz naju zdravje vse bolj diha.
Bolezni zlobne čas preganja
in doli voda mirna, tiha,
hrvaško mejo nam oznanja.

Zadrega

*Se upočasnili je korak
in misel vedno bolj zamuja.
Prijateljstva so vse bolj tuja
in čas brzi kot brzovlak.*

*Kdo ve, do kod nas vodi pot.
Nekoč napoči čas slovesa,
odprejo pridnim se nebesa,
pekel porednim, kraj zablod.*

*Jaz pa se vprašam, prav zares
ne vem, kam revež naj odidem,
v katero večnost naj zaidem?
Zame ni pekla ne nebes.*

Naše morje

*Čarobno jutro skrivno vstaja
in vabi sonce nad obzorje.
Ponosno čustvo me navdaja,
prelepo je slovensko morje.*

Kruh

*Ko padel je, smo se zgrozili,
ker kruh je bil nebeški dar.
Spoštljivo smo ga poljubili,
tako je terjal gospodar.*

*Zdaj mečemo po tleh svetinjo,
izgublja v lačnih se smeteh.
Menda oznanjamo blaginjo,
a sreča lažna je v očeh.*

*Prihaja dan, vse bolj že tu je,
poljubljali spet bomo kruh.
Ta čas pohlep nam še kraljuje
in nas zastruplja zli napuh.*

Prikazni

*Slika zaznavna,
lica konkavna.
Zlato je sonce
spraznilo lonce.*

*Nič se ne kuha,
nič več ni kruha.
Lonci so prazni,
gledam prikazni.*

Bogastvo

*Tam doli je strašno morišče,
tu naše bogastvo je mir.
Tam kroglja smrt kar naprej išče,
naš dan gre spokojno v večer.*

Kraz

*Na vrtu solata
je zdravja bogata.
Vsa jed, ki je bio.
K zdravniku hitijo
brez vsake potrebe,
ker v srcu jih zebe*

Feliter

Leta so nam šteta,
vsak dan bolj izpeta.
Pogubna kemija
nam želodce zvija.
Podivjano morje
krade nam obzorje.
Joče pusto polje.
Gledamo v vesolje.
Smrt je lačna zraka,
luna goste čaka.

Božja jeza

S komolci, kot da smo v omami,
na Zemlji iščemo nebesa.
Zato vse bolj in bolj nad nami
vsak bog posebej jezo stresa.

Veliki pok

*Neznane so vesoljske sile
strašanski pok uprizorile
in zdaj na Zemlji med planeti
nam je usojeno živeti.*

*Začarana človeštva pot je
in druží večno nas razpotje.*

Modrina

*Na cesti plehovje,
zamudil domov je.
Neskončna zamuda.
Ga čaka. Je huda.
Zla modra obleka:
nič več ni človeka.*

Drugače

*Šaleški grad ji dal ime je,
dolini, kjer doma je Paka,
ki tam, kjer Kozjak sklanja veje,
v objem svetlobi zakoraka.*

*Nekoč kmet tukaj le oral je
in travniki so zeleneli.
In Bog ljudem je dal, kar dal je,
bog ve, če so dovolj imeli.*

*V dolini zdaj je vse drugače ...
Prišli so stroji, avtomati ...
Ob mesecu dobimo plače ...
Kdo ve, če zdaj smo bolj bogati ...*

Oktet

*Študentski oktet,
šaleške krvi,
odhaja v svet
in pesem slavi.*

*Je pesem zlato,
veliko velja,
se vzpenja v nebo
in gre do srca.*

*Med dobre ljudi
odmeva njen glas,
preganja skrbi,
vedri nam obraz.*

Naše morje

*Čarobno jutro skrivno vstaja
in vabi sonce nad obzorje.
Ponosno čustvo me navdaja,
prelepo je slovensko morje.*

Lesar

*Odkril je žlahtno brezovino,
zaljubil v njeno se belino.
Ustvaril modne naslanjače,
da bi posedali drugače.*

*Naredil lesne unikate
in zobotrebce in copate,
lesene šnicle in krompir
ter iz lesa okusen sir.*

*In paternošter za pobožne,
lesnine pač različno možne.
In ritne deske za stranišče,
da ga z veseljem vsak obišče.*

*Opore lične za sprehode,
umetne ude za gospode
in še lesene tulipane
za pametne in telebane.*

*Kalijo sveže že ideje.
In dokler sonce se mu smeje,
naj sprošča kleno energijo
in žvižga svojo melodijo.*

Zadrega

*Se upočasnili je korak
in misel vedno bolj zamuja.
Prijateljstva so vse bolj tuja
in čas brzi kot brzovlak.*

*Kdo ve, do kod nas vodi pot.
Nekoč napoči čas slovesa,
odprejo pridnim se nebesa,
pekel porednim, kraj zablod.*

*Jaz pa se vprašam, prav zares
ne vem, kam revež naj odidem,
v katero večnost naj zaidem?
Zame ni pekla ne nebes.*

OKROGLE
PESMI



*Povabljen ni, a vselej pride,
kot da bi bil nebeški dar.
Ves širni svet počez obide,
natančen je kot koledar.*

*Na vrsti tokrat Karli naš je.
Usodi svoji ne ubeži,
njegov napočil zdaj le čas je
in Abraham ga ulovi.*

*Prav vsako leto nas obišče,
prihaja redno rojstni dan.
Kjerkoli smo, tam nas poišče,
prijazno seže, stisne dlan.*

*Se tokrat je Marije lotil,
skopari ne, ne zmanjka let,
domov h gospe se je napotil,
prinesel jih je šestdeset.*

*Od nekdanj Zemlja ne odneha,
okoli Sonca vztrajno hodi,
popotnica se ne upeha,
vesoljni red jo varno vodi.*

*Nedavno se je pripetilo,
krog šestdeseti je sklenila,
odkar se je nekoč zgodilo,
da mati punčko je povila.*

*Nocoj njen jubilej slavimo.
S čestitkami je vsa obdana,
življenja z njo se veselimo:
na mnoga leta z nami – Jana!*

*Se šestdeset jih je nabralo,
nikdar ni zmanjkovalo dela.
Bilo je vsakega po malo,
največ je časa šola vzela.*

*Zdaj Sonja veseli se dneva,
težko ga je pričakovala.
Ponosno ji srce prepeva,
je srečna babica postala.*

*In kadar sta oba tam gori,
pozna se Borisu v očesih,
visoko tam na Graški gori,
da sta na Zemlji že v nebesih.*

*Minilo šestkrat po deset
je let, odkar na širni svet
privekal je Andrejček mali.
Iz fantka v fanta in moža
je zrasel, kar se da srca,
bogovi so mu dobri dali.
Življenje boj je za obstoj.
Vsak človek boj bojuje svoj.
A v dvoje, složno in predano
se sreče na pretek rodi.
In to Andreju se zgodi,
ko sreča svojo brhko Jano.*

*Čeprav na duri trka zima
in nadleguje nas prehlad,
težav v Ložnici nihče nima,
tam šestdeseta je pomlad.*

*Prišla je Vladki naši v goste,
ji požlahtnila inventar.
In ve se in verjeli boste,
da dvojčka sta najlepši dar.*

*Pri tem ves čas stoji ob strani ji,
naglih nog vsenaokrog,
njen bančnik Rafko, njen predani
sopotnik dragi in soprog.*

*Zdaj tudi zadnji naš junak
se na šestico že navaja,
postaja nam vse bolj enak,
počitek delovni prihaja.*

*Ko bo prišel, bo bolj doma,
a časa mu bo zmanjkovalo,
je taka pač usoda ta,
za resna dela in za šalo.*

*Za Miro, ženo ljubo,
naj bo časa vendarle zadosti.
Vsak dan obilo bog ga daj,
da mož opravi vse dolžnosti.*

*Tam v banki Rafko čas sešteva,
deli zdaj tu, zdaj tam nasvet.
Novica naokrog odmeva,
da šef ima jih šestdeset.*

*S kozarci kvišku počastimo,
prijatelji, ta jubilej!
Naj čas mu z Vladko, to želimo,
naravnost kaže pot naprej!*

*Nenehno se obrača svet,
življenje izkušnja je bogata.
Karlina, naša mama zlata,
obhaja sedemdeset let.*

*Podobo pohorskih gozdov
globoko v srcu svojem nosi
in kar naprej dobroto trosi,
ko dan za dnem napoči nov.*

*Zato hvaležno jo časti
številna z vseh vetrov družina.
Nazdravimo ji s čašo vina,
naj dolgo mamica živi!*

*Tam gori na Griču,
ob polnem poliču,
tam pesem odmeva
že kar sredi dneva.*

*Tam Janku sedmica
postaja družica,
tam sreča domuje,
tam sreča praznuje.*

*Prihaja Majda v nove vrste,
tja, kjer domujejo sedmice.
Preštela leta je na prste,
seštevek zgrešil ni resnice.*

*Njen čas vse zmore brez zavore
in vse drži, kar reče.
Ustaviti ga nič ne more,
z njim čarodejka hrabro teče.*

*Še Borisu jih je naložil
kar sedemkrat deset.
Tolikokrat je zaokrožil
okoli sonca naš planet.*

*Naj še veliko jih naloži!
In ko nekoč bo kdaj bolnik,
o zdravju naj preveč ne toži,
saj navsezadnje je zdravnik.*

*Odkar naš svet vrti se,
izbranim le enkrat zgodi se,
da sedmi križ jim v goste pride
in prišlek nič več ne odide.*

*Naš Rudi zdaj sprejema gosta,
za druge mesta so še prosta.
Kdo ve, kako se svet vrtel bo,
za koga časa še imel bo.*

*Prijatelji smo tukaj zbrani,
z željami srčnimi obdani:
Naj slavljencu še mnoga leta
usoda s Kristo srečo spleta!*

Avtorjeva beseda

Odločil sem se za učiteljski poklic in se mi ni niti malo sanjalo, da bom nekoč tudi čarobnik. Še manj, da bo zagledala luč sveta moja pesniška zbirka.

Začelo se je v zgodnji mladosti, ko nam je otrokom stric nadučitelj, Maistrov borec, pokazal enostaven trik z žogico, ki izgine in se spet čudežno pojavi.

Ko sem bil celjski gimnazijec, nisem zamudil nobene čarovniške predstave. V Ljubljani me je navdušil svetovno znani Svengali, čarodej, hipnotizer in jasnovidec.

Zgodaj sem spoznal, da tudi najbolj preproste čarovnije zahtevajo veliko vaje in vztrajnosti, pri tem pa je čarodeju ogledalo najboljši učitelj in sodnik.

Na osnovni šoli so me moji učenci pogosto nagovarjali, da jim kaj pokažem, a moja zbirka čarovnij je bila na začetku zelo skromna. Poskusil sem tudi s hipnozo. Po Svengalijevem vzoru mi je celo uspelo sestaviti cel orkester z dirigentom vred. Hipnozi sem se kmalu odpovedal. Ni brez nevarnosti.

Soproga, zaposlena v vrtcu, me je povabila med najmlajše. Nagrada za dober nastop so bleščeče otroške oči, iz katerih sijeta vedrina in sreča. Več stotin srečanj z najmlajšimi mi je obogatilo življenje.

Tudi ko sem postal ravnatelj velenjske gimnazije, čarovniškega udejstvovanja nisem zanemarjal. Srečanje z nekoč vodilnim slovenskim čarodejem Miranom Čanakom mi je razširilo obzorje, predvsem pa sem veliko pridobil, odkar sem že dolga leta član Magic studia v Mariboru, ki ga vodi mednarodno priznani mag Wladimir.

Čeprav sem že krepko v letih, me še vedno drži, da z umetniškim imenom Boy zabavam ljudi pri mizi ali z odra. Najbolj nenavaden nastop sem imel v vaški cerkvi nad Sevnico, kjer mi je župnik, ko sem ga vprašal, kam naj položim čarovniški kovček, dejal, da kar na oltar. Cerkev je bila nabito polna, gospod pa so bili moj glavni asistent. Zdaj upam, da so mi nebeška vrata dovolj široko odprta, čeprav sem se na Zemlji večkrat spozabil.

Pred nekaj leti se mi je porodila zamisel, da bi čaral v rimah. Ker sem v mladosti zlagal lirične pesmi, z rimo nisem imel težav. V Magic studiu sva se z Wladimirjem lotila devet čarovniških in jih posnela na DVD. So v prilogi zbirke. Wladimir zagotavlja, da na Slovenskem ni čarobnika, ki bi obširneje čaral v vezani besedi, in da tudi zunaj na kongresih takega še ni srečal. Kmalu si bom naložil osemdeseto pomlad in počaščen bom, če bodo kdaj moji mlajši kolegi kakšno uvrstili v svoj program.

Kar zadeva Odčaranih in Okroglih pesmi, povem, da so se le-te rojevale pred Pesmimi iz klobuka. Zanesljivo pa brez Okroglih ne bi bilo te zbirke. Odčarane oznanjajo, kar doživljam, kar me prevzema, veseli in žalosti.

Dokaj nenavadno je, da se je moja pesniška žilica, ki je v miru zaspala v rani mladosti, iznenada prebudila v poznih zrelih letih. Tudi to se zgodi.

Zbirka DROBEN LIST

Bojan Glavač

Pesmi iz klobuka

Izdala

Knjižnica Velenje

Zanjo

Vlado Vrbič

Jezikovna redakcija

Velenika-Lektoriks

Oblikovanje in prelom

Peter Stanislav Hafner

Tisk

Gorenje IPC,

Program Grafika

DVD posnet v

Magic studio Maribor

Velenje, 2009

Pri izdaji sta pomagala:

Premogovnik Velenje
in
Šolski center Velenje



MESTNA OBČINA VELENJE

»... Jaz sem droben, droben list,
ki drevo mu daje hrano ...«

Karel Destovnik Kajuh

Zbirka DROBEN LIST

Doslej izšlo:

1. Vinko Šmajš:
SKRITI DNEVNIK, 2007;
2. Roman Kralj :
**KROKI-PORTRETI SLOVENSКИH
KNJIŽEVNIKOV**, 2008;
3. več avtorjev:
HOTENJ©A
Šaleški literarni almanah, 2008;
4. Bojan Glavač:
PESMI IZ KLOBUKA, pesmi, 2009.



Bojan Glavač

Bojan Glavač je na svet prišel v Krškem leta 1930. Pred drugo svetovno vojno se je s starši preselil v Velenje. Po osvoboditvi je maturiral na celjski gimnaziji in končal študij geografije v Ljubljani. Med učence je prišel na Osnovni šoli Miha Pintarja - Toleda v Velenju. Leta 1964 je bil imenovan za prvega ravnatelja novoustavljene gimnazije vz Velenju in jo vodil četrto stoletja (do upokojitve).

Že v gimnazijskem času se je poskušal v pisanju pesmi, pesniška žilica pa mu je spet oživila v njegovih sivih letih – najprej s priložnostnimi jubilejnimi stih.

Že od rane mladosti ga je zanimala tudi magija. Pred nekaj leti se mu je porodila misel, da bi čaral nekoliko drugače, kot je običajno.

Pričujoča zbirka pesmi je opremljena z DVD-jem, na katerem je devet 'upesnenih' čarovnij. Pri nas menda še nihče ni čaral v verzih. Tako so Pesmi iz klobuka postale tovrstni slovenski prvenec.

KNJIŽNICA
KNJIŽNICA VELENJE



9 789619 228746